

Arrest

nr. 131 911 van 23 oktober 2014
in de zaak RvV X/ VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 28 februari 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 7 januari 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 25 maart 2014 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 16 juli 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat W. DAMEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 26 juli 2013 een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19ter) in functie van zijn Belgische echtgenote.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 7 januari 2014 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Verzoeker werd hiervan op 29 januari 2014 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag / van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 26.07.2013 werd ingediend door:

Naam: A.(...)

Voornaam: N.(...)

Nationaliteit: Marokkaanse

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: 85.04.07-415-24

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

Betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging de Belgische onderdaan moet aantonen 'dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3 van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen' (...)

3° worden de wachtuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.

(

Als bewijs van haar bestaansmiddelen legt de referentiepersoon volgende documenten voor:

een attest historiek werkloze dd. 22.10.2013 waaruit blijkt dat de referentiepersoon in de periode december 2012 — september 2013 een werkloosheidsuitkering ontving

Aangezien de referentiepersoon niet bewijst dat zij actief op zoek is naar werk, kan deze werkloosheidsuitkering niet in aanmerking genomen worden in de beoordeling van de bestaansmiddelen.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging de Belgische onderdaan moet aantonen 'dat hij over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in het artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek en over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. '

Het K.B. van 26 augustus 2010 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, tot wijziging van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, stelt dat de referentiepersoon het bewijs dient te leveren dat zij over voldoende huisvesting beschikt om betrokkene op te vangen.

Om te bewijzen dat de referentiepersoon in België over voldoende huisvesting beschikt dient zij het bewijs over te maken van het geregistreerde huurcontract van de woning die zij huurt als hoofdverblijfplaats, eventueel aangevuld met een gedetailleerde staat van het gehuurde goed, of van de eigendomstitel van de huisvesting waar zij woont. Het voorleggen van deze documenten creëert een onweerlegbaar vermoeden dat voldaan is aan de vereiste om over voldoende huisvesting te beschikken. Ter staving van de behoorlijke huisvesting wordt een ongedateerd huurcontract voorgelegd. Echter, er ligt geen bewijs voor dat dit huurcontract werd geregistreerd. Bijgevolg heeft de referentiepersoon op onvoldoende wijze aangetoond over een behoorlijke huisvesting te beschikken.

Als bewijs van ziektekostenverzekering legt betrokkene een 'attest van sociaal verzekerde', geldig voor de periode 11.10.2013-21.12.2013, voor. Aangezien de geldigheidsduur van dit attest heden verstreken is, kan dit document niet aanvaard worden als afdoende bewijs van een ziektekostenverzekering.

Er werden geen bijkomende documenten aangaande de ziektekostenverzekering voorgelegd. Zodoende kan onze dienst, op basis van de voorgelegde gegevens, niet beoordelen of de Belgische onderdaan heden beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden

dekt. Het komt toe aan betrokkenen hun aanvraag te actualiseren (arrest RvS nr. 222.809 dd. 12.03.2013).

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Uit het onderzoek van het dossier blijkt dat de vreemdeling geen aanspraak kan maken op enig verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond. Om deze reden levert de gemachtigde van de minister een bevel om het grondgebied te verlaten af."

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel van zijn synthesememorie voert verzoeker de schending aan van artikel 40ter van de vreemdelingenwet. Verzoeker stelt in zijn middel het volgende:

"Verzoeker kan wel degelijk aantonen dat aan de voorwaarden van artikel 40ter Vreemdelingenwet werd voldaan.

In de nota met opmerkingen van de Belgische Staat dd. 24.04.2012 wordt gesteld dat de uiteenzetting van verzoeker niet kan leiden tot nietigverklaring omdat de bestreden beslissing hetzij geen substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm overtreedt, hetzij een overschrijding of afwijking van macht inhoudt.

Verzoeker toont echter wel degelijk aan dat het niet-toepassen van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet een overschrijding van macht door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie inhoudt.

De beslissing werd o.a. vernietigd doordat de geldigheidstermijn van het bewijs van de ziektekostenverzekering was overschreden bij het nemen van de beslissing.

De Staatssecretaris voor Asiel en Migratie voegt hierdoor een extra voorwaarde toe aan artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, nl. dat men als verzoekende partij in afwachting van een uiteindelijke beslissing m.b.t. zijn aanvraag recente documenten blijft toevoegen om zijn dossier geactualiseerd te houden.

Naar analogie werd echter geoordeeld (in het kader van een medische regularisatie) dat de Dienst Vreemdelingenzaken geen weigeringsbeslissing mag nemen omdat betrokkene zijn dossier niet spontaan heeft geactualiseerd.

Zelfs al is de termijn tussen de aanvraag en de beslissing erg lang, dan nog kan de Dienst Vreemdelingenzaken geen actualisatie opleggen. Deze bijkomende voorwaarde is niet voorzien in de wet. (RvS 222.232, 24 januari 2013)

Belangrijk hierbij is het gegeven dat de Dienst Vreemdelingenzaken vaak foutief refereert naar het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd. 18 oktober 2010 (49.672). Het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd. 30 maart 2012 (78.538) geeft hieraan wel de juiste interpretatie. (RvV 83.036, 15 juni 2012)

De Staatssecretaris had aldus de aanvraag van verzoeker niet mogen weigeren op grond van niet-actualisatie van zijn dossier, m.n. de ziektekostenverzekering, en heeft aldus zijn macht overschreden.

Daarenboven legt verzoeker tevens recent het bewijs voor waaruit blijkt dat verzoeker ook actueel is ingeschreven bij Christelijke Mutualiteit Antwerpen. (stuk 7)

Daarenboven is aan de andere voorwaarden voor toepassing van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet voldaan.

Verzoeker legde ter staving van het hebben van voldoende bestaansmiddelen een attest 'historiek werkloze' van zijn vrouw E.(...) M.(...) O.(...) dd. 22.10.2013 neer waaruit blijkt dat zij in de periode december 2012 - september 2013 een werkloosheidsuitkering ontving.

Doch, conform artikel 40ter, 3° van de wet van 15.12.1980 wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.

Mevr. E.(...) M.(...) kan echter wel degelijk aantonen dat zij actief op zoek is/was naar werk. Dit kan blijken uit het e-mail verkeer met verschillende werkgevers en arbeidsovereenkomsten die worden bijgevoegd bij onderhavige synthesememorie. (stuk 2, stuk 3 en stuk 4)

Tevens werden na indiening van het verzoekschrift nog arbeidsovereenkomsten bijgevoegd. (stuk 8)
Daarenboven werkte verzoeker zelf tijdens zijn verblijf in België, hetgeen ook aantoonde dat beiden bij een positieve beslissing tot onbeperkt verblijf wel degelijk in staat zijn elkaar te onderhouden. (stuk 5)
Tevens voldeed verzoeker ook aan de voorwaarde dat mevr. E.(...) M.(...) over voldoende huisvesting te beschikken die toelaat dat verzoeker bij haar kan verblijven.

Verzoeker en mevr. E.(...) M.(...) leggen hetzelfde contract voor waar tevens uit blijkt dat de huurovereenkomst wel geregistreerd is. (stuk 6)

Zodat:

De bestreden beslissing heden niet weerhouden kan worden nu wel aan alle voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 is voldaan en de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie hierin zijn macht heeft overschreden."

3.2. Artikel 40ter van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

"De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft :

- de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;

- de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4° die de ouders zijn van een minderjarige Belg, die hun identiteit aantonen met een identiteitsdocument. en die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen.

Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3° bedoelde familieleden moet de Belgische onderdaan aantonen :

- dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen :

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de wachtuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.

- dat hij over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in het artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgelijk Wetboek en over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de belgische onderdaan bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden

Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° bedoelde personen, dienen beide echtgenoten of partners ouder te zijn dan eenentwintig jaar.

Als een attest van geen huwelijksbeletsel werd afgeleverd, zal er naar aanleiding van een onderzoek van een aanvraag tot gezinshereniging gebaseerd op het voltrokken huwelijk waarvoor het attest werd afgeleverd, niet worden overgegaan tot een nieuw onderzoek, tenzij er zich nieuwe elementen voordoen.

Onder de voorwaarden vermeld in artikel 42ter en artikel 42quater kan voor het familielid van een Belg eveneens een einde worden gesteld aan het verblijf wanneer niet meer is voldaan aan de in het tweede lid vastgestelde voorwaarden."

3.3. In wezen stelt verzoeker in zijn middel dat hij wel degelijk aan de voorwaarden van artikel 40ter van de vreemdelingenwet voldoet, maar hij baseert zich voor zijn stelling op de documenten die hij als bijlagen bij zijn synthesesmemorie voegt (Synthesesmemorie, bijlagen 2 – 8) en waarvan hij geenszins aannemelijk maakt dat hij deze aan het oordeel van de gemachtigde van de staatssecretaris had voorgelegd op het ogenblik dat deze laatste zijn beslissing nam. De Raad kan op deze gegevens evenmin acht slaan, aangezien hij de regelmatigheid van een bestuurshandeling dient te beoordelen in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen (RvS 2 juli 2008, nr. 2982 (c)).

3.4. Waar verzoeker beweert dat de gemachtigde van de staatssecretaris een voorwaarde toevoegt door te vereisen dat de aanvrager zijn dossier actualiseert wat het bewijs van de ziektekostenverzekering betreft, merkt de Raad op dat het bestuur er niet steeds toe gehouden is bijkomende stukken aan de betrokkene te vragen wanneer blijkt dat de door hem ingediende stukken niet meer actueel zijn en wanneer de betrokkene ook moet weten dat die stukken niet meer actueel zijn, vermits zij op zijn eigen toestand betrekking hebben (RvS 12 maart 2013, nr. 222.809). Bovendien vormt het motief dat betrekking heeft op het 'attest van sociaal verzekerde' slechts een overtoollig motief van de bestreden beslissing waarvan het eventueel gegrond bevinden niet tot de nietigverklaring kan leiden (cf. RvS 23 februari 2011, nr. 211.458).

3.5. De Raad stelt immers vast dat verzoeker niet in het minst kan worden gevolgd waar hij beweert dat aan de andere voorwaarden van artikel 40ter van de vreemdelingenwet zou zijn voldaan.

3.6. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris op basis van de neergelegde stukken had vastgesteld dat de Belgische referentiepersoon in de periode van december 2012 tot september 2013 een werkloosheidsuitkering had ontvangen zonder dat bewijzen werden geleverd van actieve sollicitaties. Conform voormeld artikel 40ter van de vreemdelingenwet wordt een *“werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt”*. Verzoeker toont echter niet aan dat hij de e-mails die hij thans als bijlage bij zijn syntheseseminarie voegt (Syntheseseminarie, bijlage 2) ter beoordeling had voorgelegd aan de gemachtigde van de staatssecretaris. Bijgevolg lag op het ogenblik van het nemen van de beslissing geen enkel bewijs voor van het feit dat de Belgische referentiepersoon actief op zoek was naar werk.

3.7. Verzoeker slaagt er ook niet in het weigeringsmotief dat betrekking heeft op het bewijs van behoorlijke huisvesting te ontcrachten door aan zijn syntheseseminarie zijn huurovereenkomst toe te voegen die na hij na het nemen van de bestreden beslissing in Antwerpen heeft laten registreren (Syntheseseminarie, bijlage 6).

3.8. De Raad stelt vast dat de gemachtigde van de staatssecretaris op goede gronden tot het besluit kwam om het recht op verblijf van meer dan drie maanden te weigeren zonder hierbij artikel 40ter van de vreemdelingenwet te schenden.

Het enig middel is ongegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig oktober tweeduizend veertien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

F. TAMBORIJN